

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie na podstawie art. 230 WE nieważności decyzji D(2004) 24253 Komisji z dnia 9 listopada 2004 r. o zmniejszeniu pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Socjalnego (FSE) przyznanej skarżącemu decyzją C(87) 0860 z dnia 30 kwietnia 1987 r. (akta nr 870927 P1);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z tymi przedstawionymi w sprawie T-158/07.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2007 — Group Lottuss przeciwko OHIM — Ugly (COYOTE UGLY)

(Sprawa T-161/07)

(2007/C 155/67)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Group Lottuss Corporation, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Avendaño i J Arribas García)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: UGLY, INC.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności (w części) decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 marca 2007 r., w zakresie, w jakim odrzucono w niej częściowo zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2.428.795 „COYOTE UGLY” złożone przez GROUP LOTTUSS CORP. SL;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Group Lottuss Corporation, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „COYOTE UGLY” (zgłoszenie nr 2.428.795) dla towarów i usług z klas 9, 41 i 42.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Ugly, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „COYOTE UGLY” dla towarów z

klas 14, 16, 21, 25, 32 i 34, oraz wcześniejsze powszechnie znane niezarejestrowane słowne i graficzne znaki towarowe „COYOTE UGLY” dla towarów i usług z klas 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w części i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do usług z klasy 42.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odrzucono w niej sprzeciw w odniesieniu do objętych zgłoszeniem „usług rozrywkowych i usług dla dyskotek i sal przyjęć” z klasy 41, i odrzucenie zgłoszenia w odniesieniu do tych usług

Podniesione zarzuty: niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2007 r. — Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia przeciwko Komisji

(Sprawa T-162/07)

(2007/C 155/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia (Moskhato, Grecja) (przedstawiciel: N. Skandami, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez szereg bezprawnych działań i zaniechań, Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich naruszyły podstawowe zasady prawa Wspólnoty w zakresie swobody przepływu, wolności gospodarczej, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz skutecznej ochrony prawnej, w odniesieniu do działalności rybołówczej na obszarze przygranicznym państwa trzeciego (Tunezja) i transportu produktów złowionych na obszar celny Wspólnoty przez terytorium tego państwa — stowarzyszonego ze Wspólnotą — pod nadzorem celnym (w tranzycie),
- zasądzenie od instytucji wspólnotowych na rzecz skarżącej kwoty 23 608,551 dinars oraz kwoty (EUR 188 583,19 + 10 806 323,44 + 1 000 000 = 11 994 906,62) 11 994 906,62 EUR tytułem odszkodowania na podstawie art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że poniosła szkodę majątkową ponieważ nie mogła dokonać przywozu na obszar celny Wspólnoty produktów o pochodzeniu wspólnotowym, uzyskanych w ramach jej działalności gospodarczej, z powodu szeregu bezprawnych działań i zachowań instytucji wspólnotowych, to jest:

- a) Komisji Europejskiej, ze względu na przyjęcie przez nią rozporządzenia (WE) nr 2454/93 ⁽¹⁾, które nakłada wymóg przedstawienia całkowicie wypełnionego wspólnotowego dokumentu celnego T2M jako jedyne dowodu pochodzenia wspólnotowego produktów złowionych, i decydującego elementu dla prawa do swobodnego przepływu,
- b) Komisji Europejskiej, która prowadziła w imieniu Wspólnoty negocjacje z Tunezją w zakresie Układu Stowarzyszeniowego, i Rady Unii Europejskiej, która ratyfikowała ten Układ, ze względu na to, że instytucje te nie upewniły się, iż mające pochodzenie wspólnotowe produkty złowione w rezultacie działalności rybołówczej poza wodami terytorialnymi Tunezji, nie będą pozbawione prawa do swobodnego przepływu,
- c) Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej, ze względu na to, że pomimo okoliczności, iż są członkami organu właściwego do dokonywania zmian Układu, nie zapewniły zdaniem skarżącej ustanowienia przepisu regulującego kwestie wskazanych powyższej produktów, choć wiedziały o istniejącym problemie,
- d) Komisji Europejskiej, ze względu na brak nadzoru nad władzami greckimi pomimo wniosku ze strony skarżącej w tym zakresie.

Ponadto skarżąca twierdzi, że powyższymi działaniami i zaniechaniami dopuszczono się naruszenia następujących nadrzędnych zasad prawnych służących ochronie jednostek:

- a) prawa do swobodnego przepływu towarów przy wykonywaniu którego formalności administracyjne mają charakter materialnoprawny a nie proceduralny,
- b) prawa do swobody handlu, którego istota została naruszona przez zakaz przedstawienia alternatywnego dowodu pochodzenia,
- c) zasady proporcjonalności, która pozostaje w sprzeczności z wykluczeniem innych dowodów pochodzenia niż T2M,
- d) zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż pomimo uważnego obserwowania rynku przez skarżącą, poniosła ona znaczną szkodę przez to że zdała się na uprawnienia przewidziane w prawie wspólnotowym,
- e) zasady skutecznej ochrony prawnej, która jest spreczna z „odmową ochrony prawnej”, której spółka doświadczyła ze strony władz greckich, tunezyjskich i Wspólnotowych.

Poza kwestią wysokości dochodzonego odszkodowania skarżąca wskazuje, że niezwykle i szczególnie charakter poniesionej przez nią szkody przemawia za zasądzeniem na jej rzecz odszkodo-

wania i jest zdania, że w niniejszej sprawie występują przesłanki powstania odpowiedzialności odszkodowawczej Wspólnoty również w razie braku winy tej ostatniej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993 L 253, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 1 marca 2007 r. w sprawie F-30/05 Sundholm przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 maja 2007 r. przez Sundholm

(Sprawa T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asa Sundholm (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej (druga izba) w dniu 1 marca 2007 r. w sprawie F-30/05 Sundholm przeciwko Komisji;
- w drodze nowego orzeczenia stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej sporządzenia sprawozdania z rozwoju kariery zawodowej wnoszącej odwołanie za rok 2003 oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w instancji odwoławczej.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej oddalającego wniesioną przez nią skargę o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej wnoszącej odwołanie za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r.

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo oddalając podniesiony przez nią zarzut naruszenia prawa od obrony.